

ipsius Divinitas ita evicta & stabilita constat, ut ne portæ quidem inferorum eam expugnare possint.

Tripert.
hist. lib. 9.
cap. 16.

28. Vnde Damasus in Confessione Catholice fidei ad Paulinum, illos anathemate ferit, qui dixerunt Spiritum Sanctum non esse adorandum ab omni creatura, sicut Filium & Patrem.

29. Et D. Basilius rectè admonet Epist. 78. Δεῖ ἡμᾶς βαπτίζεσθαι μὲν ὡς παρελάβομεν; πισύειν δὲ ὡς βαπτίζομεθα; δοξάζειν δὲ ὡς πέπισευκαμεν; πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα: Oportet nos baptizari, sicut accepimus; credere, sicut baptizati sumus; glorificare, sicut credimus, Patrem, Filium & Spiritum Sanctum.

Expos. fid.
de recta
confes.
f. 297.

30. Quibus ita constitutis, primam hujus disputationis Questionem, de Divinitate Spiritus Sancti, verbis Iustini Philosophi & Martyris concludimus, in hunc modum disserentis: Si in Spiritus Sancti institutione, si in divina doctrina, si in ipsa rerum universalium creatione, si denique in summæ potestatis auctoritate, persimilia, atq; adeò eadem de Patre & Filio & Spiritu Sancto prodita sunt: quis ita sinistro fuerit animo (τίς ἔτω σκαῖος) ut de æquabili inter ipsos Essentiæ communionem ambigat?

Quæ.